

каналами багатоматеріальний, політематичний, різножанровий продукт. Медіа реалізує кросмедійну модель шляхом адаптації контенту до кожної із платформ, але зберігаючи при цьому єдину концепцію та впізнаваний стиль. Модель кросмедіа підвищує конкурентоспроможність медіа в цифровому середовищі та забезпечує ефективну комунікацію з аудиторією. Трансформація «Телебачення Торонто» свідчить про успішну адаптацію проєкту до цифрових умов та до вимог воєнного часу, що підтверджує ефективність кросмедіа як одного з провідних трендів розвитку сучасної журналістики.

Список використаних джерел

1. Корпан Н. «Ми сміємось не над людиною, а над вчинками»: Майкл Щур про жарти та те, як з'явилося «Телебачення Торонто». *20 хвилин*. 2019. 08 листопада. URL: <https://te.20minut.ua/lyudi/mi-smiemos-ne-nad-lyudinoyu-a-nad-vchinkami-maykl-schur-pro-zharti-ta--10963510.html> (Дата звернення: 15.04.2026).

2. Час зав'язувати із серйозною журналістикою? Роман Вінтонів про проєкт «Телебачення Торонто». *Словопис*. URL: <https://slovopys.kubg.edu.ua/chas-zav-iazuvaty-iz-serioznoiu-zhurnalistykoiu-roman-vintoniv-pro-proiekt-telebachennia-toronto/> (Дата звернення: 15.04.2026).

Науковий керівник: Тонкіх І. Ю., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри журналістики Національного університету «Запорізька політехніка».

Мар'яна Слюсар

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ПЛАТФОРМА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ХОРОВОГО МИСТЕЦТВА

Розглянуто розвиток і трансформацію хорового мистецтва в умовах цифровізації. Висвітлено вплив стрімінгових платформ і соціальних мереж на популяризацію музичної культури. Підкреслено значення звернення до національної культурної спадщини та її інтеграції у сучасний мистецький простір.

Ключові слова: мистецтво, цифрові платформи, соціальні мережі, концерти.

Хорове мистецтво завжди було основним напрямком духовного розвитку суспільства й досі займає провідне місце в українській музичній культурі.

В умовах стрімкого розвитку цифрових технологій за останні десятиліття суттєво змінюється роль працівників у різних сферах діяльності. Найбільше ці зміни стосуються музикантів, продюсерів та виконавців. З однієї сторони їхня робота значно полегшується завдяки сучасним технічним можливостям. З іншої – зростає конкуренція, вимови до фахівців, підходи до створення та поширення музичного продукту.

У зв'язку з соціополітичними подіями в нашій країні, українці почали активніше цікавитись своїм корінням, історією, культурною спадщиною. Аналіз рекомендацій на популярних стрімінгових платформах дозволяє зробити висновок, що люди почали частіше відвідувати театральні вистави, живі виступи музикантів, серед молоді дедалі більше поширюється власне українська музика й слово, а сучасні естрадні та рок-музиканти все частіше поєднують свій стиль з елементами фольклору.

Наприклад, запальний хіт відомої співачки Олени Омаргалієвої «Не п'яна – закохана» очолив чарти за лічені дні. Особливу увагу привернув вступ у народному стилі, який виконав фольклорний ансамбль «Крालиця». Поєднання етнічних мотивів із сучасним стилем підкорило слухачів [2].

Активне поширення цієї композиції і стрімке зростання кількості переглядів сприяло тому, що учасники колективу здобули популярність серед інших артистів і вже невдовзі вони записали спільну композицію «Гандзя» з гуртом «100лиця».

На теренах Вінниччини з 2018 році на базі Вінницької обласної філармонії активно працює Академічний Подільський камерний хор «Леонтович-капела». Колектив характеризується жанровим та стильовим різноманіттям. В репертуарі капели обробки хорових творів відомих українських композиторів, як от М. Леонтовича, Д. Бортнянського, О. Токар та ін. Водночас віднедавна в програми виступів активно інтегрується сучасна вітчизняна та зарубіжна музика, аранжування світових хітів відомих виконавців, таких як В. Івасюк, Bon Jovi, Lady Gaga, гуртів «Океан Ельзи», «Скрябін», «Pentatonix» тощо.

Керівник хору та головний диригент Ольга Бабошина у своїй діяльності орієнтується на фундаментальні принципи хорової музики, зокрема працює за методикою Павла Муравського. Варто зазначити, що колектив поєднує академічну та естрадно-джазову манеру виконання, водночас зберігаючи незмінні принципи чистого й естетично довершеного вокалу.

Також яскравим прикладом є муніципальний хор «Гомін» Львівського органного залу. Репертуар хору охоплює пісні українських композиторів, народні та повстанські пісні, твори хорових композиторів

Європи та Америки, а також сучасну музику [1]. Всеукраїнську популярність та мільйонні перегляди їм принесло коротке відео Reels, на якому головний диригент та художній керівник Вадим Яценко разом з колегами виконали славнозвісну композицію «Цей сон, цей сон» Степана Гіги. Сьогодні «Гомін» активно гастролує містами України та підкорює європейські сцени, де майже кожен виступ – sold out.

На концерти зазначених колективів завжди збираються повні зали. Власне, це свідчить про високий професіоналізм, шалену енергію та надзвичайно важку працю. Однак важливим моментом є популяризація хорової творчості за допомогою віртуальних платформ. Колективи активно ведуть сторінки у соціальних мережах, які наповнюють відеороликами з виступів, закадровими фрагментами, так званими бекстейджами. Більшість глядачів, які відвідують виступи, дізналися про існування хорів саме завдяки подібним публікаціям.

Варто зазначити, що хорові колективи української сцени активно підлаштовуються під виклики сучасності. Концертні виступи перетворюються на театралізовані дійства, глядачі стають активними учасниками процесу, в залі панує натхненна атмосфера й відбувається шалений обмін енергією. Попри суттєву зміну ролі виконавця, соціальні мережі – це майданчик для популяризації власної творчості. За допомогою коротких роликів на популярних стрімінгових платформах таких як ТікТок, Instagram або YouTube, артисти можуть просувати себе самостійно. Якщо раніше була вагома потреба у продюсерах чи лейблах, то зараз будь-який користувач цих мереж має доступ до аналітики свого акаунту, орієнтується на алгоритми рекомендацій, тренди та запити аудиторії.

Підсумовуючи, можна сказати, що хорове мистецтво – це основа культурної спадщини, яка не втрачає своєї значущості й активно змінюється в умовах сьогодення. Розвиток цифрових платформ має суттєвий вплив на музичне мистецтво у різних його проявах, що допомагає артистам демонструвати світу власну творчість і заявляти про себе різними способами. Водночас поєднання національних традицій із сучасними запитамі суспільства сприяє подальшому розвитку українського хорового мистецтва.

Список використаних джерел

1. Заблоцька О. «Цей хор, цей хор мені щоночі сниться»: що варто знати про львівський хор «Гомін». *Суспільне Культура* : веб-сайт. URL: <https://suspilne.media/culture/1058029-cej-hor-cej-hor-meni-sonoci-snitsa-so-varto-znati-pro-lvivskij-hor-gomin/>
2. Касій М. Що відомо про ансамбль «Кралиця», який заспівав «Я не п'яна, а просто закохана». *Show24* : веб-сайт. URL:

https://24tv.ua/show24/kralitsya-shho-vidomo-pro-hor-shho-zaspivav-alonoyu-omargaliyevoyu_n2949986

3. Мельник Х. Вплив цифрових технологій на розвиток музичного мистецтва. V International Scientific and Theoretical Conference «Advanced discoveries of modern science: experience, approaches and innovations». Section 23: Pedagogy and education. The Netherlands, 2024. С.223-224.

4. Цюряк І. Хорове мистецтво – виклики сучасності. Актуальні питання гуманітарних наук : Міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Випуск № 74 том 2, 2024. С.142-147.

Науковий керівник: Завальнюк І.Я., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю.

Софія Тіменко

*здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Національного технічного університету України «Київський
політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

СЕМІОТИЧНА СТРУКТУРА АНІМЕ-ФАНФІКІВ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЛАТФОРМ)

У тезах розглянуто аніме-фанфіки як форму користувацького контенту в інтернет-медіа. Проаналізовано структуру фанфіків з позиції семіотики та окреслено основні елементи, що формують значення тексту. Особливу увагу приділено інтертекстуальності та взаємодії між автором і читачем у цифровому середовищі.

Ключові слова: фанфікшн, інтернет-медіа, аніме, семіотика, інтертекстуальність, фан-спільноти.

У сучасному цифровому середовищі можна помітити, як активно розвивається користувацький контент. Тексти створюють не лише професійні медіа, а й самі користувачі — часто без спеціальної підготовки, але з високим рівнем залученості в тему. Подібні процеси активно описуються в дослідженнях Генрі Дженкінса, який розглядає фан-спільноти як приклад партисипативної культури, де користувачі не лише споживають, а й створюють контент [1]. Однією з таких форм є фанфікшн — тексти, що створюються на основі вже існуючих художніх творів.

Особливо цікавим є сегмент аніме-фанфіків, який формується на спеціалізованих онлайн-платформах і підтримується фан-спільнотами.